365R0019

RÅDETS FÖRORDNING nr 19/65/EEG

av den 2 mars 1965

om tillämpning av fördragets artikel 85.3 på vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden

EUROPEISKA EKONOMISKA GEMENSKAPENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 87 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande (1),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (2), och

med beaktande av följande:

Bestämmelserna i fördragets artikel 85.1 kan i enlighet med artikel 85.3 förklaras inte tillämpliga på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som uppfyller de villkor som anges i artikel 85.3.

Bestämmelser om tillämpning av artikel 85.3 skall fastställas genom en förordning antagen enligt artikel 87.

Mot bakgrund av det stora antal anmälningar som har gjorts med anledning av bestämmelserna i förordning nr 17 (3) och för att underlätta kommissionens uppgift bör den ges möjlighet att genom förordning förklara att bestämmelserna i fördragets artikel 85.1 inte är tillämpliga på vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden.

Förutsättningarna för kommissionens utövande av denna befogenhet, i nära och ständig samverkan med medlemsstaternas behöriga myndigheter, bör fastställas när tillräcklig erfarenhet har vunnits genom individuella beslut och det blir möjligt att bestämma för vilka grupper av avtal och samordnade förfaranden villkoren i artikel 85.3 kan anses vara uppfyllda.

Kommissionen har genom sina åtgärder, särskilt genom förordning nr 153 (4), visat att inga lättnader beträffande den ordning som har föreskrivits i förordning nr 17 kan komma i fråga när det gäller vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden som är särskilt ägnade att snedvrida konkurrensen inom den gemensamma marknaden.

Enligt artikel 6 i förordning nr 17 kan kommissionen bestämma att ett beslut enligt fördragets artikel 85.3 skall gälla med retroaktiv verkan. Kommissionen bör också ha befogenhet att genom förordning utfärda en bestämmelse med sådan verkan.

Enligt artikel 7 i förordning nr 17 kan avtal, beslut och samordnade förfaranden genom beslut av kommissionen undantas från förbud, särskilt om de ändras på så sätt att de uppfyller villkoren enligt artikel 85.3. Kommissionen bör även få möjlighet att genom förordning medge undantag för sådana avtal och samordnade förfaranden, om de ändras på så sätt att de kan hänföras till en grupp som anges i en undantagsförordning.

Eftersom undantag endast kan medges om villkoren i artikel 85.3 är uppfyllda, skall kommissionen ha möjlighet att genom beslut fastställa vilka villkor som skall vara uppfyllda av ett avtal eller samordnat förfarande som på grund av särskilda omständigheter har vissa verkningar som är oförenliga med artikel 85.3.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Med förbehåll för tillämpningen av rådets förordning nr 17, kan kommissionen i enlighet med fördragets artikel 85.3 genom förordning förklara att artikel 85.1 inte gäller grupper av avtal i vilka endast två företag är parter och

a) — enligt vilka den ena parten förbinder sig att endast till den andra leverera vissa varor för återförsäljning inom en viss del av den gemensamma marknaden, eller

— enligt vilka den ena parten förbinder sig att endast från den andra köpa vissa varor för återförsäljning, eller

— enligt vilka båda företagen har gjort ömsesidiga åtaganden om exklusivitet vid leverans respektive köp för återförsäljning på det sätt som anges i de två föregående styckena,

b) som innehåller begränsningar i fråga om förvärv eller utnyttjande av rättigheter som åtnjuter industriellt rättsskydd — särskilt patent, bruksmönster, mönster eller varumärken — eller i fråga om rättigheter som följer av avtal om överlåtelse eller upplåtelse av rätten att använda en tillverkningsmetod eller kunskaper om användning eller tillämpning av industriella processer.

(1) EGT nr 81, 27.5.1964, s. 1275/64.
(2) EGT nr 197, 30.11.1964, s. 3320/64.
(3) EGT nr 13, 21.2.1962, s. 204/62 (förordning nr 17 i dess lydelse enligt förordning nr 59 - EGT nr 58, 10.7.1962, s. 1655/92 - och förordning nr 118/63/EEG - EGT nr 162, 7.11.1963, s. 2696/63).
(4) EGT nr 139, 24.12.1962, s. 2918/62.

2. I förordningen skall anges de grupper av avtal som den är tillämplig på och det skall särskilt anges

a) vilka begränsningar eller bestämmelser som avtalen inte får innehålla,

b) vilka bestämmelser som avtalen skall innehålla eller vilka andra villkor som skall vara uppfyllda.

3. Punkterna 1 och 2 skall också tillämpas på grupper av samordnade förfaranden i vilka endast två företag deltar.

Artikel 2

1. En förordning som har utfärdats med stöd av artikel 1 skall gälla för en bestämd period.

2. Förordningen kan upphävas eller ändras om förhållandena har ändrats på någon punkt som var väsentlig för dess tillkomst. I så fall skall en tidsfrist fastställas för anpassning av de avtal och samordnade förfaranden som omfattas av den tidigare förordningen.

Artikel 3

En förordning som har utfärdats med stöd av artikel 1 kan innehålla bestämmelser om att den med retroaktiv verkan skall gälla avtal och samordnade förfaranden som vid förordningens ikraftträdande hade kunnat omfattas av ett beslut med retroaktiv verkan i enlighet med artikel 6 i förordning nr 17.

Artikel 4

1. En förordning som har utfärdats med stöd av artikel 1 kan innehålla bestämmelser om att förbudet i fördragets artikel 85.1 under den tid som fastställs i förordningen inte skall gälla avtal, beslut och samordnade förfaranden som förelåg den 13 mars 1962 och som inte uppfyller villkoren i fördragets artikel 85.3

— om de inom tre månader efter det att förordningen har trätt i kraft ändras så att de uppfyller villkoren enligt dess bestämmelser, och

— om ändringarna meddelas till kommissionen inom den tidsfrist som fastställs i förordningen.

2. Punkt 1 gäller sådana avtal och samordnade förfaranden som enligt artikel 5 i förordning nr 17 skulle ha anmälts före den 1 februari 1963 endast om så har skett före detta datum.

3. Bestämmelser som meddelas enligt punkt 1 kan inte åberopas i rättsliga förfaranden som redan har inletts när en förordning enligt artikel 1 har trätt i kraft. De kan inte heller åberopas som grund för skadeståndsanspråk mot tredje man.

Artikel 5

Innan kommissionen utfärdat en förordning skall den offentliggöra ett utkast och bereda alla berörda personer tillfälle att yttra sig inom den tidsfrist som kommissionen fastställer och som inte skall understiga en månad.

Artikel 6

1. Kommissionen skall samråda med den rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor

a) innan den offentliggör ett utkast till förordning,

b) innan den antar en förordning.

2. Bestämmelserna i artikel 10.5 och 10.6 i förordning nr 17 om samråd med den rådgivande kommittén skall också tillämpas, dock skall gemensamma sammanträden med kommissionen hållas tidigast en månad efter det att kallelse har skett.

Artikel 7

Konstaterar kommissionen, på eget initiativ eller efter ansökan från en medlemsstat eller fysisk eller juridisk person som åberopar ett berättigat intresse i saken, att avtal eller samordnade förfaranden som omfattas av en förordning utfärdad med stöd av artikel 1 i ett visst fall ändå har vissa verkningar som är oförenliga med de villkor som anges i fördragets artikel 85.3, kan den bestämma att förordningen inte skall tillämpas och fatta beslut enligt artiklarna 6 och 8 i förordning nr 17, utan att anmälan enligt artikel 4.1 i förordning nr 17 behöver ske.

Artikel 8

Kommissionen skall före den 1 januari 1970 till rådet överlämna ett förslag till förordning om sådana ändringar i denna förordning som kan visa sig nödvändiga mot bakgrund av de vunna erfarenheterna.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 mars 1965.

På rådets vägnar

M. COUVE DE MURVILLE

Ordförande